

som den vilde gjøre, hvis den slog om og fulgte Regjeringen og dens politiske Betragtning. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgfreds (Ingerslev) forundrer sig over denne Ytring. Det skal jeg derfor nærmere forklare. Jeg er overbevist om, at hvis de Herrer i tidligere Tid oprigtig vare gaaede ind blot paa den Betragtning, der er fremjat af det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad), at et Ministerium maa have Ret til at forblive i en konstitutionel Stat, naar det har Tillid i det ene Thing og saa megen Myndighed og Tillid i det andet Thing, at det kan sætte sin Villie igjennem der, saa vilde man kunne have sikket sig et Flertal i det danske Folk ogsaa efter vor Valgret. Havde de taget Konsekventerne og ladet et demokratisk Ministerium komme — hvor dygtige end de Mænd vare, som dannede et saadant Ministerium, vilde de ogsaa have deres væsentlig svage Sider og være udfatte for berettiget Kritik — vilde Samfundet have faaet en Del Frenstridslove, men derefter vilde den Tid være kommet, at man trængte til Hvile og saa efter Frenstridtet, og hvor en konservativ Regjering vilde være en ligesaa stærk Statsnødvendighed, som en Frenstridsregjering hidtil havde været det. Naar de Herrer i Tillid til Folkets gode Mænd og til de gode Kræfters Magt i Samfundet, naar de anvendes under den rette Forstaaelse af Grundloven, indgive sig derunder, og vi saa lod Sørinteresjerne, Theorier og den Slags Ting forøvrigt fare, saa borger jeg ikke for, at de Herrer ikke ogsaa vilde kunne faae Flertal, saa vilde der naas en Regelvirkning mellem forskjellige Anstuelser, som vilde virke anderledes oplivende, styrkende og befugtende for Befolkningen end den elendige Strid, der føres for Diebliffet. Derfor siger jeg: ingen fædrelandsindet Mænd kunde ønske at være Medlem af et Folk, hvis store Flertal kunde begaa en saadan politisk Feil som vore Vælgere vilde gjøre ved nu at støtte Ministeriet; men, naar de ikke kunne ønske og heller ikke kunne vente dette, hvad vilde de saa under den nuværende Tilstand, hvad vente de saa af Ministeriets Forbliven? Hvis Ministeriet ikke kan se, at det er paa Tide at gaa, hvad vente de Herrer saa af Ministeriets Forbliven? Jeg skal slutte med at udtale det Ønske, at vi snart maa naae til, under en ny Ledelse af Landets Anliggender, at komme til at arbejde paa Opgaver, som have Betydning for Landet, og som kunne samle de forskjellige Kræfter, ikke til at rive ned, men til at bygge op. Jeg vil gjerne bede det meget ærede Ministerium, om

det ikke vil lade os nærmere vide, gjennem hvilke Overveielser i det høie Statsraad det er kommet til at fremstille sig for 9de Gang for den danske Rigsdag, naaget den politiske Erfaring, de have havt, og naaget den Tilstand, der findes Sted rundt omkring i Landet. Dette Spørgsmaal fremsætter jeg ikke af politisk Drilleri — det har jeg ingen Opfordring til. — Det er i Virkeligheden med Alvor, at jeg beder Regjeringen om at løse os denne Gaade og forklare os, hvorledes 6 fædrelandsindede Mænd, hvad de naturligvis vilde gjælde for overalt, som efter Grundloven have Ansvar for Regjeringens Førelse, under den nuværende politiske Stilling i Folket og Rigsdagen har kunnet beslutte paa deres Ansvar at møde for den nuværende Rigsdag og beslutte, hvad jo Enhver maa sige sig selv vil blive Tilfældet, at § 28 i Finantsloven, saaledes som den nu er affattet, skal være et Billede af denne Samlings Virksomhed. Derom vilde jeg for mit Vedkommende sætte megen Pris paa at faa en Forklaring.

Første Viceformand (Høgskro): Jeg skal hermed standse Forhandlingerne og ansætte det næste Møde til iaften Kl. 8. Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1884 til 31te Marts 1885.

Mødet hævet Kl. 4, 20'.

Rettelser.

Sp. 371, Lin. 1 f. n.: „der er ikke“, læs: „er der ikke“.

— 375, Lin. 2 f. o.: „Jeg maa derfor erklære“, læs: „da erklærer jeg“.